

ת"פ 16302/04/16 - מדינת ישראל נגד אקמל סנטוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 16302-04-16 מדינת ישראל נ' סנטוב

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יואב שמלה
נגד
הנאשם אקמל סנטוב
ע"י ב"כ עו"ד יוסי דגה

גזר דין

השתלשלות ההליך:

- ביום 7.3.18, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמות עונשיות, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע מפי חברתי כב' השופטת בן-ארי בעבירות הבאות:
 - א. גניבת רכב, לפי סעיף 413ב' לחוק העונשין, התשל"ז-1977;
 - ב. נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961;
 - ג. נהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2א' לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) תש"ל - 1970;
- לפי המוסכם, הופנה הנאשם לשירות המבחן והתקבל בעניינו תסקיר מיום 12.11.18: השירות המליץ על ענישה חינוכית-משקמת של צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 180 שעות.
- ביום 27.11.18 טענו הצדדים לעונש:
 - התביעה טענה למתחם עונשי בין 12 לבין 24 חודשי מאסר ועתרה לעונש של 12 חודשי מאסר, מאסר מותנה, קנס והתחייבות;
 - ההגנה טענה למתחם בין מאסר מותנה ושל"צ לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ועתרה לעונש של מאסר מותנה, צו מבחן וצו של"צ לפי המלצת שירות המבחן.

מעשי הנאשם:

ב-2.4.16 בשעה 23:20, יחד עם אחר, בחניון בתל-אביב, גנב הנאשם רכב יונדאי מ.ר. 34-157-33, על-ידי כך שנכנס לרכב, התניע אותו, ונסע בו לכיוון היציאה מהחניון.

נסיבות ביצוע העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. הערך החברתי המוגן בעבירות גניבת הרכב הינו הגנת הרכוש, לנוכח הסיכונים המיוחדים לרכב: מחד גיסא, מדובר ברכוש יקר-ערך; מאידך גיסא, רכוש יקר זה נטוש-למעשה הרחק מעיני בעליו במרבית שעות היממה, פיתוי ושלל לגנבים. לכך יש להוסיף גם את הקושי הרב בחשיפת העבריינים ואיתור הרכב שנגנב. אין תימא אפוא שגניבות כלי רכב, מכל סוג, הפכו לנפוצות מאוד ועד כדי היותן מכת מדינה, באופן שגרם להתגייסות המחוקק לקביעת עונשים ייחודיים לעבירות ברכב, חמורים הרבה יותר מהעונשים הצמודים לעבירות המקבילות המתייחסות לכל רכוש אחר. בתי המשפט, ובית המשפט העליון בראשם, תרמו את חלקם בהתייחסות עונשית מחמירה לעבירות אלו [ראו ע"פ 5128/97, 344/98 **עלא מנסור נ' מ.י.** (2008); ע"פ 11194/05 **אבו סבית נ' מדינת ישראל** (2006); רע"פ 10116/06 **כהן נ' מ.י.** (2006); רע"פ 2366/10 **ג'אבלי נ' מ.י.** (2010)].
2. הנאשם פגע משמעותית בערך המוגן, במעשה שבוצע באופן מתוכנן וביחד עם אחר. הנזק הקונקרטי נמנע עקב השבת הרכב, והנזק הפוטנציאלי הוא שווי הרכב.
3. עוד פגע הנאשם באופן ממשי בערכים המוגנים בעבירות התעבורה בהן הורשע: נהיגת רכב בעת פסילת רישיון וללא פוליסת ביטוח יוצרת סיכון חמור למשתמשים בדרך, וביניהם גם לנאשם עצמו.
4. מתחם העונש ההולם, שייקבע על-בסיס הנתונים לעיל והפסיקה הנוהגת, ייקבע בין שמונה לבין 18 חודשי מאסר, ופסילה מלקבל רישיון נהיגה או לנהוג למשך מינימאלי של שלושה חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1989, כבן 29 כיום, רווק המתגורר עם אמו ואחותו ועובד מזה כארבע שנים במספרה. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית, שהתמודדה עם מות האב בתאונת דרכים כשהיה הנאשם ילד קטן, וסובלת ממצב כלכלי דחוק. המשפחה עלתה ארצה בשנת 1997 וחווה קשיי קליטה ודחק כלכלי. הנאשם סיים עשר שנות לימוד ונאלץ לצאת לעבודה כדי לסייע בפרנסת המשפחה. שירותו הצבאי של הנאשם אופיין בבעיות משמעת, אך הנאשם סיים את מלוא שנות גיוסו. לאחר שחרורו החל הנאשם לעבוד בעבודות שונות, עד שהחל לעבוד במקצועו כספר - בעבודה זו משקיע הנאשם את מרצו, לשביעות רצון מעסיקו [נע/1].
2. הנאשם נטול עבר פלילי, והתביעה לא הגישה גיליון הרשעות תעבורה ואף לא טענה לעניין זה. מהתסקיר למדתי כי לנאשם עבר תעבורתי, והוא אף ריצה עונש מאסר בגין עבירות תעבורה.
3. הנאשם נטל אחריות על המעשה, אותו לדבריו ביצע על-רקע דחף רגעי של רצון לריגוש. הנאשם מתחרט על המעשה, מבין את משמעותו והשלכתו ועל חייו, ומביע נכונות להיעזר בטיפול.

4. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה לפעולות אימפולסיביות, דפוסי חשיבתו והתנהגותו בעייתיים, והוא מתקשה בכיבוד גבולות וכללים, ובפרט סייגי החוק. הנאשם צורך לרעה אלוהול אך אינו מכיר בבעייתיות שבכך, אף שהסתבך בעבר בנהיגה בשכרות. הנאשם צרך קנבוס אף במהלך ההליך הפלילי והקשר עם השירות, כפי שהראתה בדיקת שתן שנערכה לו בחודש יוני 2018, אך חדל מכך לפי דבריו הנתמכים בבדיקות שתן מאוחרות יותר. הנאשם הביע נכונות לטיפול בסוגיית השימוש לרעה באלכוהול (שאויל עולה כדי התמכרות), אך למעשה שלל כל בעייתיות ולכן לא שולב בטיפול. אך לאחרונה שולב הנאשם בקבוצה טיפולית.

5. על-אף הצפי המדאיג העולה מממצאי השירות, מציע השירות לנקוט בדרך חינוכית-שיקומית של חיוב בצווי מבחן ושל"צ: לא אוכל לקבל המלצה זו, החורגת ממתחם העונש ההולם, לנוכח העובדה שהנאשם לא השתקם וגם הצפי לשיקומו אינו מזהיר, לעת עתה. עונשו של הנאשם ייקבע אפוא במסגרת המתחם.

6. לזכות הנאשם עומדים נתונים משמעותיים:

א. הנאשם נטול עבר פלילי;

ב. הנאשם הודה ונטל אחריות כנה על המעשה, ובכך גם חסך במשאבי ציבור;

ג. נסיבות ילדותו ונערותו של הנאשם, שנאלץ להתמודד עם משבר מותו של האב, ובהמשך גם עם קשיי קליטה ודחק כלכלי;

ד. הנאשם אובחן בילדותו כלוקה בהפרעת קשב וריכוז, אך לא טופל - הקשר בין הפרעות מסוג זה, כשאינן מטופלות, לבין התנהגויות שוליות, נתון עדיין במחלוקת מחקרית, אך נראה שזרם מרכזי של חוקרים ואנשי טיפול תומכים בקיומו של קשר, ואתן אפוא משקל גם לנתון זה;

ה. ככלל, הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני;

7. שקלול הנתונים יביא להעמדת עונשו העיקרי של הנאשם בתחתית המתחם שנקבע, כמאסר בפועל. פסילת הרישיון תהא לתקופה מינימאלית, כדי שלא להקשות על הנאשם לשקם חיו לאחר המאסר. אמנע מחיוב בקנס, לנוכח תקופת המאסר ומצבו הכלכלי של הנאשם. לתוספת הרתעה ייקבעו מאסר מותנה והתחייבות כספית.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שמונה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 6.4.16 ועד ליום 18.4.16 (כולל), ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת;

ב. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת רכוש מכל סוג, או עבירה של נהיגה ללא רישיון בתוקף או ללא פוליסת ביטוח תקפה;

ג. התחייבות בסך ₪ 2,000 למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת רכוש מכל סוג, או עבירה של

נהיגה ללא רישיון בתוקף או ללא פוליסת ביטוח תקפה. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש ימים;

ד. פסילה מלקבל רישיון נהיגה או לנהוג למשך שלושה חודשים מיום שחרורו ממאסר או בתום כל תקופת פסילה אחרת, לפי המאוחר;

הוראות נלוות:

א. עותק גזר הדין יישלח לידיעת שירות המבחן;

ב. פיקדון בתיק מ"ת 16319-04-16 יושב לנאשם לאחר כניסתו למאסר או לפי החלטה אחרת של בית משפט מחוזי;

ג. מוצג: חולצה תושמד;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו כסלו תשע"ט, 04 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.